

# Křižowy puć za džěći a swójby

- Material:**
- \* za kóždeho wobdźělnika:  
černjowu hałžku (abo podobne), kamjeń, mały křižik ze šěreho papjerca, bělu serwietu
  - \* swěčku, kotraž so sobu nosy
  - \* dwě čornej rubišce za kładženje křiža při 2. staciji

## Spočatk

**Kěrluš:** Haj, bruny křižik z popjela – Twoje kralestwo njech přindže čo. 116

**Nawoda:** Započnjemy křižowy puć w mjenje Wótca a Syna a Ducha Swjateho. Amen.  
Smy so tu zhromadźili, zo bychmy so křižowy puć modlili. Tak přewodžamy Jězusa na jeho puću čerpjenja. Na tute wašnje móžemy so jemu džakować za jeho čerpjenje, wumrěće a zrowastanjenje. Zhromadnje chcemy při našim křižowam puću tež wo tym rozmyslować, na kotre wašnje ludźo džensa čerpja. Hustodosć tež my druhim horjo naćinimy. A sami čerpimy pod druhimi. Wšo naše horjo směmy Jězusej dowěrić.  
Wón z nami čerpi. Wón hoji, štož je nas raniło.  
Jězus je nětko mjez nami. Jako widžomne znamjo za to chcemy swěčku zaswěćić, kotruž na našim křižowym puću wot stacije k staciji sobu wzamy a při rozpominanju při stacijach před křižom abo na křiž wotstajimy.

**Kěrluš:** Hdžež zwólniwi smy křiž njesć – Wosadnik čo. 339

## 1. stacija: Jězus k smjerći zasudženy

**Měšnik:** Tebi so modlimy, Jězu Chrysće, a sławimy će.

**Wšitcy:** Přetož přez swój swjaty křiž sy swět wumóžil.

**Čitar:** Jězuso, po tym zo su će wojacy zajeli, će putaja.  
Naćinja ci hłuboke rany.  
Potom stłóča ci černjowu krónu na hłowu.  
Pluwaja ci do mjezwoča a bija će.  
Wusměšuja će.  
Sputaneho dowjedu će k Pilatusej.  
Wón zasudzi će k smjerći na křižu – byrnjež njewinowaty był.

*Wšitcy dóstanu černjowu hałžku do ruki.*

**Wšitcy:** Jězuso, dźeržu černjowu hałžku w ruce.  
Dopomni mje na bolosće a horjo, kotrež su ludźo ci naćinili.  
Čuju hałžku, wona mi pokaza, kelko bolosćow sy znjesł.

**Čitar:** Černje maja tež něšto z nami činić.  
Druhdy zranimy so tež mjezsobu, přez słowa – přez naše zadžerženje.  
Wusměšujemy druhich. Sudžimy njesprawnje.  
Stanje so, zo so mjezsobu zranimy, štož jara boli.

**Wšitcy:** Jězuso, čicho sy wšitke bolosće a wusměšowanja znjesł.  
Jězuso, Ty čerpiš z nami, hdyž druzy nam bolosće naćinja.  
Jězuso, Ty nam wodawaš, hdyž smy druhich zranili.  
Za wšitko to so ci džakujemy. Amen.

*Džěći składu z hałžkow wokoło swěčki černjowu krónu.*

**Kěrluš:** Hdyž po poslednej wječeri – Wosadnik čo. 342, 1. –4. stučka

## 2. stacija: Jězus bjerje ćežki křiž na ramjo

**Měšnik:** Tebi so modlimy, Jězu Chrysće, a sławimy će.

**Wšitcy:** Přetož přez swój swjaty křiž sy swět wumóžił.

**Čitar:** Jězuso, po tym zo je će Pilatus k smjerći zasudził,  
přinjesu wojacy ćežki křiž.  
Přiwzaš tutón křiž.  
Z lubosće k nam njeseš jón za nas.

*Z dweju čorneju rubiškow so křiž kładže. Kóždemu džěsću so mały šěry křiž da.*

**Wšitcy:** Jězuso, dźeržu křiž w swojimaj rukomaj.  
Wón dopomni mje na Twój křižowy puć.

**Čitar:** Jězus měješe křiž njesć, nic jenož “křiž z drjewa”.  
Njewinowaće zasudženy być – to bě jeho křiž.  
Wusměšowany a čwělowany być – tež to bě jeho křiž.  
Njewinowaće morjeny być – to bě jeho najćeši křiž.  
  
Kóždy z nas ma “křiž” njesć:  
Ludžo, z kotrymiž smy wšědnje hromadže – móža naš “křiž” być.  
Naše nadawki w šuli a doma – móža naš “křiž” być.  
Husto smy sebi samomu čěza.  
Tajcy, kajcyž smy, z našimi zmylkami a słabosćemi, to je “křiž” z nami.

**Wšitcy:** Jězuso, ze wšěmi našimi křižemi směmy k Tebi přinć.  
Džakujemy so či, zo sy za nas křiž njesł.  
Džakujemy so či, zo naš křiž sobu njeseš.

**Nawoda:** Jako znamjo za to položimy nětko naše křiže na Jězusowy křiž.

**Kěrluš:** Hdyž ludžo zrudni su a dwěluja – Twoje kralestwo njech přindže čo. 90

## 3. stacija: Jězus pada pod čěžu křiža

**Měšnik:** Tebi so modlimy, Jězu Chrysće, a sławimy će.

**Wšitcy:** Přetož přez swój swjaty křiž sy swět wumóžił.

**Čitar:** Jězuso, Twoja čěza je přewulka.  
Twój křiž – wón tlóči će dele. Padnješ na zemju.  
Tola wojacy će nuzuja, zaso stanyć.  
Nuzuja će, křiž dale njesć – hač na horu Golgota.

*Kóždy dóstanje kamjeń do ruki.*

**Wšitcy:** Jězuso, dźeržu kamjeń w swojej ruce.  
Wón je twjerdy a ćežki.  
Dopomni mje na křiž, kiž je će k zemi stłóčił.

**Čitar:** Jězus je na zemi ležał – a nchtó njeje jemu pomhał stanyć.  
Tak bě nučeny, sam zaso stanyć.  
Je dyrbał swój křiž znova na so wzać.  
Je dyrbał swoju čěžu sam dale njesć.  
Zwotkel je Jězus jenož měł móc, wšitko to předžeržeć?  
**Bóh bě při Jězusu.**  
Wón je jemu pomhał stanyć.  
Wón je jemu móc dał, ćežki křiž dale njesć.

**Wšitcy:** Jězuso, tež nas druhdy něšto počezuje. Něštožkuli nas tež k zemi tlóči.  
Ze wšěm tym, štož je za nas čezke a bolostne, směmy k Tebi přińć.  
Ty nam pomhaš, to čezke wudžeržeć a přetrać.

**Nawoda:** Wšudže na swěće su ludžo žiwi, kiž so ze staroscemi a nuzu skoro zatlóča.  
Mnozy njemóža swoju čezu wjace njesć.  
Mnozy su so pod njej zwjezli.

**Wšitcy:** Jězuso, wšěch tych Tebi dowěrjamy.  
Budź Ty jim bliski. Pomhaj jim zaso stanyć.

*Wšitcy položa kamjeń dosrjedź křiža (abo ke křižej).*

**Kěrluš:** Fantazija za měr Boži – Twoje Kralestwo njech přińdže – čo. 95

#### 4. stacija: Syman Cyrenski pomha Jězusej křiž njesć

**Měšnik:** Tebi so modlimy, Jězu Chrysće, a sławimy će.

**Wšitcy:** Přetož přez swój swjaty křiž sy swět wumóžił.

**Čitar:** Jězuso, sprócniwje njeseš čezki křiž dale.  
Na to přińdže muž z džěla na polu – Syman Cyrenski.  
Wučerpany a mučny wón je.  
Wojacy jemu kazaja: Pomhaj jemu křiž njesć!  
Tak wza sej Syman Twój křiž na swojej ramjeni.  
Wón dze džěl Twojeho křižoweho puća z Tobu.  
Za krótki čas džěli sej wón z Tobu čezu křiža.

*Wšitcy sej swojej ruce wobhladaja, mjeztym čita nawoda:*

**Nawoda:** Hladaj na swojej ruce. Z nimaj by móhl tak wjele dobrego činić.  
Husto pak jej njewužiwaš, prajiš: Nimam za to žadyn lóšt.  
Sym přejara zaběrany z druhimi wěcami.

**Wšitcy:** Jězuso, Syman je Twój křiž džěl puća sobu njesł.  
Tak je Tebi za krótki čas čezu křiža wzał.  
Jězuso, pomhaj, zo bychmy sej tež my mjezsobu pomhali.

*Wšitcy začinja za krótki čas swojej woči. Po wočinjenju woči:*

**Nawoda:** Móžu widžeć. Husto pak jenož na sebje samoho hladam,  
widžu jenož sebje a swoje přeća.

**Wšitcy:** Jězuso, wotewri mi woči, zo bych widzał, hdyž mje něchtó trjeba.

*Wšitcy zadžerža sej za krótki wokomik swojej wuši. Potom:*

**Nawoda:** Móžu słyšeć a tola lochce přeslyšu, hdyž mje něchtó wo pomoc prosy.

**Wšitcy:** Jězuso, wotewri mi wuši, zo bych słyšał, hdyž mje něchtó trjeba.

**Kěrluš:** Do Boha Knjeza wěrić – Twoje kralestwo njech přińdže čo. 34  
abo Effata, effata – Twoje kralestwo njech přińdže čo. 100

## 5. stacija: Žony maja sobuželnosć z Jězusom

**Měšnik:** Tebi so modlimy, Jězu Chrysće, a sławimy će.  
**Wšitcy:** Přetož přez swój swjaty kříž sy swět wumóžil.  
**Čitar:** Jězuso, při Twojim křížowym puću steji wjele ludži.  
Či jedni će wusměšuja. Druzy wćipni abo bjez zajima přihladuja.  
Někotři maja sobuželnosć z Tobu.  
K nim słuša Werónika.  
Poskići či rubiško, zo by sej móhl z nim pót a krej z mjezwoča wótrěć.  
Přiwzaš jeje službu bjez kóždeho słowa.

*Wšitcy dóstanu serwietu.*

**Wšitcy:** Jězuso, dđeržu w swojimaj rukomaj běle rubiško.  
Wono dopomni mje na pótne rubiško Weróniki.  
**Nawoda:** Na Mariji a Werónice widžimy, kak móžemy druhim horjo tróšku wolóžić.  
Pokojaće słowo, lubosćiwy posměwk, pomocna ruka ... móža horjo pomjeňšić.  
Jězus je jónu prajił: To, štož sće jednomu z mojich bratrow a sotrow dobreho sćinili,  
to sće mi sćinili.  
Marija, Twoja mać, přewodža će na Twojim ćežkim puću.  
Njemóže pak či Twój kříž wotewzać. Ale wona je při Tebi.  
Tež druge žony či pokazaja, kak rady će maja.  
**Wšitcy:** Jězuso, wšudže tam, hdžež smy so mjezsobu pokojeli a sej pomhali,  
tam bu tež ty pokojany, tam je so tež Tebi pomhało.

*Serwiety položa so wokoło kříža.*

**Kěrluš:** Stała mać je bolosćiwa – Wosadnik č. 335

## 6. stacija: Jězus na křížu mrěje

**Měšnik:** Tebi so modlimy, Jězu Chrysće, a sławimy će.  
**Wšitcy:** Přetož přez swój swjaty kříž sy swět wumóžil.  
**Čitar:** Jězuso, wojacy će na kříž přibija. Mnozy wćipni přihladuja.  
Mužojo, kiž maja w ludže wjele prajić, so či wusměja a praja:  
“Druhim je pomhał, sebi samomu pak sej njemóže pomhać!”  
Tež wojacy će wusměšuja:  
“Hdyž sy Syn Boží, zlěz tola z kříža dele!”  
Wot připołdnja w dwanaćich do popołdnja w třoch  
bu po kraju čma.  
Wokoło třoch ze sylnym hłosom zawolaš:  
“Mój Božo, můj Božo, čehodla sy mje wopuścił?”  
Jězuso, hišće raz ze sylnym hłosom zawolaš.  
Potom zemrěješ.

*Swěčka so hasnje.*

**Kěrluš:** Kralo a pastyrjo – Wosadnik č. 338

## **Kónčna modlitwa:**

**Wšitcy:** Hladamy na znamjo křiža.  
Woznamjenja nam žiwjenje.  
Jězus je za nas na křižu zemrěl.  
Je z tym nam nowe žiwjenje darił.  
Wšitko, štož nam starosće čini,  
směmy Tebi dowěrić, Jězuso.  
Sy tu, dzeržiš nas,  
Rady Ći prajimy:  
Džakujemy so za Twój křiž,  
Džakujemy so za Twoje žiwjenje  
a zmortwychstanjenje.  
Džakujemy so za naš přichod. Amen.

**Kěrluš:** Do wšěch starosćow – Twoje kralestwo njech přindže čo. 88

**Wudało:** Dekanatne dušepastyrstwo - za swójsku potrebu - 2012